

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortorii nefrancați nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

N°. 13.

Vineri, 17 (29) Ianuarie.

1886.

Ministrul Brătianu și Românii ardeleni.

I.

Brașov, 16 Ianuarie 1886.

Venim așă a ne împlini o datorie națională și de onoare, răspundând la expectările, ce le-a făcut cu privire la Românii ardeleni d-lu Ionu Brătianu, ministrul-președinte al României, înainte cu cinci săptămâni, în discursul său din ședința dela 4 Decembrie 1885 a Senatului român.

În starea de plâns, în care ne găsim așă noi Românii ardeleni, politicește și economiceste trântiți la pământ și exploatați fără de milă în exclusivul interes al unei rase, ce tinde a ne înghiți individualitatea națională, ne cade foarte greu și este foarte dureros pentru noi d'a ne vedea constrinși să ne apărăm în contra unor imputări, ce le adresază Românilor ardeleni șeful cabinetului român, imputări în împrejurările actuale de-o consecință multă mai gravă pentru noi, decât ca să ne fiă ertat a-le întâmpina cu tăcere sau chiar cu indiferență.

Recunoștem, că, vrîndu a ne împlini această datorie, ne aflăm față c'unu distins om de stat, care multă a luptat și multe merite și-a câștigat pentru nemul românesc din Dunăre și Carpați și care, ca unul ce conduce și astăzi destinele României, este nu numai îndreptățit, d'ér chiar obligat de-a veghea asupra intereselor țerei sale și a nu suferi să i se creeze dificultăți acestei țeri prin nesocotința, fiă a unor străini sau a unor Români; recunoștem că ministrul Brătianu numai constrins fiind prin atacurile opoziției a făcută acea declarație în Senat privitoare la măsura de espulsare a Românilor ardeleni.

Tote aceste le recunoștem, d'ér totodată credem a fi în drept să cerem, noi Ardelenii, recunoșcere pentru recunoșcere.

D. primu-ministru Brătianu fiind combătut în Senat, că a luat o măsură nedreptă și nelegală în contra unor Români Ardeleni, a trebuit negreșit să arate motivele, ce l-au condus când a subsemnat ordinul de espulsare din țera a acestor Ardeleni.

N'are nimeni dreptul d'a se amesteca în afacerile altuia, mai ales când acesta este ministrul-președinte al unui stat estern independent.

Nici nouă, celor cari luptăm pentru cauza română ardelenă în acest organ de publicitate, nu ni-a trecut prin gând vreodată d'a ne amesteca în treburile guvernului României, d'ér suntem omni independenți, cari servim unu organ independent românesc din Ardeal și de aceea credem, că ne este ertat a avé o părere independentă asupra faptei acesteia a guvernului român, tocmai așa precum iertat ne este a ne pronunța asupra faptelor analoge ce se săvârșesc din partea guvernelor altor state.

În casul de față suntem cu atât mai îndreptățiți d'a avé opiniunea noastră proprie, cu cât se tractează de espulsarea unor compatrioți și conaționali ai noștri în nise împrejurări, ce stau în legătură c'unu regretabil eveniment, care a produs mare turburare în patria noastră.

Prin urmare, decât d. ministru-președinte Brătianu s'ar fi mărginit la motivarea espulsării celor șese Ardeleni, n'am fi avut nimic de spus altceva, decât a ne exprima independent părerea despre aceea, decât bine sau rău a lucrat guvernul român în casul acesta.

D'ér d. primu-ministru nu s'a mărginit la afacerea celor șese espulsați, ci a tras în discuție și pe Românii de dincoace vorbind următoarele:

„Am spus în totdeauna Românilor de peste Carpați: să nu voiți ca d-vostre să dați direcțiune politică

noastră. Noi, cari ne cunoștem țera, cari din generații în generații am luptat ca să aducem această țera unde este, să ne lăsați în pace, să ne regulăm noi politica noastră, căci noi nu venim să vă dăm lecțiune d-vostre, nu ne amestecăm în luptele, cari le aveți în contra Ungurilor și Sașilor, și numai atunci ați avé dreptate să vă amestecați în afacerile noastre, decât ne-am amesteca și noi în luptele d-vostre.“

Repetăm, că recunoștem bucuros totu ceea ce este și altfel nu p'ote fi, d'ér cerem recunoșcere pentru recunoșcere.

Recunoștem, că este dificilă și delicată situațiunea României și că datoru este întâiului ministru al țerei să caute a paralisa pe toți aceia, cari „suscitază greutăți guvernului și țerei“, d'ér rugăm pe d. ministru Brătianu să recunoască asemenea, că și Românii ardeleni se află într'o situațiune mai mult decât dificilă și că prin urmare și aceștia au dreptul de a pretinde ca să nu li se facă greutăți din partea guvernului român.

D-lui Ionu Brătianu trebuie să-i fiă cunoscut, că adversarii noștri, a Românilor de dincoace, ne insinuă și ne acuză mereu, că am avé tendințe ascunse și periculoase statului și tronului, cari ni-ar îndemna a face presiune asupra Românilor de dincolo și a guvernului lor în favoarea acelor tendințe și planuri subversive. D-lu primu-ministru însuși ne spune în discursul său, că ei bănuiesc și pe Românii din România că „ar fi înțeleși cu noi ca să facă revoluțiune în Austro-Ungaria.“

Decă asemenea bănueli pot fi stricicioase Românilor din regatul independent, cu cât mai stricicioase vor fi ele pentru noi, Românii cei asupriți și trântiți la pământ de irredenta maghiară?

D. ministru Brătianu de sigură că nu s'a gândit la consecințele fatale, ce le pot avé cuvintele sale pentru noi Românii de dincoace, când — implicându-ne într'o afacere particulară, ce privea numai câteva persoane, cari au lucrat de capul lor, a ridicat în contra noastră imputarea, că „am voi să dăm direcțiune politică statului român.“

Din nenorocire consecințele s'au ivit încă mai înainte de ce s'a tipărit discursul d-lui Brătianu în „Monitorul oficial“. Într'ega presă maghiară, în frunte cu organele ministrului-președinte unguresc, s'a grăbit a exploata cuvintele d-lui Ionu Brătianu în contra conducătorilor poporului român de dincoace.

Ministrul Brătianu ne dă sfatul ca să luptăm aici acasă și să nu ne amestecăm în afacerile României. Binevoiescă a ne spune d-lu primu-ministru decât noi Românii de dincoace de Carpați n'am luptat pentru drepturile noastre încă și atunci, când nici pomenire nu era de regat român independent, când principatele române despărțite și desbinate erau exploatate de străini în modul cel mai barbar? Binevoiescă a ne lumina despre aceea, când, prin cine, în ce împrejurări și unde s'a făcut de către Românii de dincoace de Carpați încercarea de-a influența politica guvernului român?

Convențiunea cu România.

Discuțiunile conferinței vamale ținute în Viena asupra tractatului tarifelor cu România s'au terminat. Etă ce se scrie din Viena:

Conferința vamală și-a dat silința să pregătescă unu text al convenției comerciale câtu se p'ote de precis, care să escludă ori ce îndoială; mai departe s'a silit să asigure prin taxe vamale corespunzătoare pentru industria Ardealului și Bucovinei, posibilitatea esportului în România. În viitoare conferințe se v debate convenția căilor ferate și tractatul de navigațiune. Se cugă la întrunirea într'o convenție vamală a diferitelor învoiel, privitoare la căile ferate, încheiate cu România. Tractatul de navigațiune va căde bine esportului român

spre vestu, de orăce Austro-Ungaria procede la regularea porților de feru. Mai departe s'ar putea desființa acum în faptă și capitulațiunile, deși acestea mai există numai de formă, de ore ce autoritățile române nu mai pun la dispozițiune funcționarilor consulari *brachium saeculare*. Din contră se intenționează încheierea unui tractat pentru a se ajuta reciproc în afaceri de dreptu. România ar putea să propună și încheierea unei convenții epidemice, a căreia primire at'ernă de acolo, decât România își va întocmi sistemul veterinaru după modelul austro-ungaru, precum a făcutu acesta Serbia. Aceste tractate, care regulă în mod durabil raporturile economice cu România, să se presinte ambelor parlamente (austriacu și ungaru) independentu de proiectele pactului.

Demonstrațiunile din Dresda.

În ședința dela 26 Ianuarie a camerei deputaților din Pesta, ministrul-președinte Tisza a răspuns la interpelarea deputatului Olay asupra demonstrațiilor antimaghiare făcute de gimnasticii germani în Dresda, cu ocaziunea festivității ținute acolo în anul trecut. Ministrul Tisza șise:

Despre scenele scandalose, demne de a fi dojenite, întemplate în Dresda, am aflatu ca fiecare altu din țiare, și totu așa am aflatu, că chiar arangiatorii și președinții festivității gimnastice și-au exprimat părerea lor de rău față cu oșpeții unguri și că au hotărît să așeze în arhivă cununa ungurescă cu panclicele. În urma acestei procederi a conducerii reuniunii de sine se înțelege, că nu e necesaru d'a cere și o altă satisfacție, deorece nimeni nu p'ote dice, că st'egurile sau colorile unguresci au fost văt'amate fără a se da satisfacție.

Interpelantulu a declarat, că nu e mulțumit cu răspunsul; elu ceti unu raportu al unu țiaru despre scenele din Dresda, vorbi despre Schulverein, despre Germanii din Austria și încheiă, provocându guvernulu să detragă debitulu postalu f'ociei „Deutsche Zeitung.“

Ministrulu președinte replică, că elu nu p'ote concede a se discuta în camera deputaților unguri afaceri, cari privesc pe cealaltă parte a monarhiei. Că în Dresda s'au călcatu cu picioarele steagurile sau colorile unguresci, precum dice interpelantulu, nu se vede nicid'ecum din informațiunile oficiale existente. Răspunsul se ia la cunoscința.

Morala fabulei: față cu cei mari și tari d. Tisza se p'ortă ca pré plecată slugă, ér față cu cei mici, ca unu „Jupiter“, și dacă n'ar avé ochelari verzi pe nasu, s'ar vedé eșindu fulgere din ochi. Ochelarii ilu facu să rămână unu „Jupiteru fără fulgere.“

Convenția comercială austro ungara-română.

„Telegrafulu“ din Bucuresci se ocupă într'unu articolu de fondu de convenția comercială, răspundendu la articolulu lui „Pester Lloyd“ din țilele trecute, pe care l'am publicat și noi în resumatu. Etă ce scrie oficiosulu țiaru din Bucuresci, care negreșit că exprimă vederile cercurilor guvernamentale române.

Nu polta de polemică ne face să ne ocupăm cu articolulu publicat de „Pester Lloyd“ în numărulu său de la 21 st. n. și reproduș de noi ieri. Avem convingerea că cu Ungurii nu se p'ote discuta; ori ce ai dice, ori câte probe ai aduna, ori-ce-ai face, decât Ungurulu are interesu să spuie contrarulu, ilu va spune. D'altmintreli, șovinismulu unguresc e destul de bine cunoscut în tota lumea, pentru ca să-lu mai recomandăm.

Trecem d'ér peste acuzarea că autoritățile vamale române nu aplică aceeași măsură Austriei și Ungariei p'artindu pe cea d'antei. Amu putea cere probe; amu putea, pentru a opune acuzarea la acuzare, să reamintim redactorilor dela „Pester Lloyd“ șicanele ce s'au făcutu esportulu nostru de vite, și noi amu fi gata să aducem probe ori-când. Dar, la ce ne-ar folosi tote

aceste? Ungurii nu vor să recunoască adevărul și vor repeta acuzarea la infinit.

Nu putem însă face același lucru cu constatarea deosebiri ce există între Austria și Ungaria, față cu noi, în materie economică... În diferite rânduri, atacându cestiunea relațiilor noastre comerciale, am insistat asupra acestei deosebiri și asupra grelei poziții în care suntem puși, când e vorba de legături economice cu monarchia vecină. Austria e un stat industrial; firesce că ea face agricultură, dar nu îndestulă pentru satisfacerea tuturor trebuințelor sale: carnea și pâinea, adică vitele și cerealele, găsesc deci în Austria o piață sigură.

Nu e totuși așa cu Ungaria; acesta e țară agricolă; industria ei e rudimentală și anume din acele industrii care sunt mai direct legate cu agricultura; principala ei producere însă, ca și la noi, este și rămâne încă pe multă vreme agricultura.

Cu Austria înțelege oricine că relațiile noastre pot fi foarte limpede; pe când ea ne furnizează cu articole industriale, pe care țara noastră nu le produce, noi o furnizăm cu vite și cereale.

Der cum să facem cu Ungaria? Agricultorii și noi și densa, e fatală să ne ciocnim pe piață, e fatală ca să ne refuze piața sa internă. Și cum concordatul vamalo-comercial dintre Austria și Ungaria impune uneia d'a aplica măsurile vamale, luate de cealaltă; și cum, de când situațiunea politică internă din Austria o face p'acesta să nu potă avea nici o energie față cu Ungaria; și cum Ungurii sunt foarte încăpăținați, mai cu seamă în daraverile materiale și foarte puțin respectuoși pentru drept și morală, ajungem la următoarea situațiune:

Pe când noi facem toate înlesnirile importului Austro-Ungar, toate șicanile și zăticnirile se fac exportului nostru.

Experiență am făcut, și încă prea bogată; exportul nostru de vite, sub pretextul foarte comod al epizootiei, a suferit cele mai mari lovituri. Și Austria a tăcut, a suferit și nimic nu a putut face. Carnea la Viena a atins prețuri fabuloase; și protestările consumatorilor, protestările autorităților, ca consiliul municipal din Viena, contra închiderii frontierelor din spre România, zadarnice au ramas și pierdute în vânt. Ungaria a făcut ce-a vrut.

Iată der cum stăm; avem interese armonice cu Austria și cu totul contrare cu ale Ungariei. Dăm fără a primi în schimb, decât puțin lucru. Ce să facem? Cum să ne arangăm? Ne-am pus de mii de ori această întrebare; și noi, ca și cei din Pesta și Viena, suntem convinși, că un războiu vamal între România și Austro-Ungaria ar fi o calamitate; der cum să-l înălțurăm?

Le e ușor Ungurilor să dică: »cerem satisfacerea intereselor unguresci; greutatea e însă d'a împăca aceste interese cu cele austriace, și apoi totalul acestora cu interesele României. Când două sau mai multe puteri lucrează în ore-cari condiții asupra unui corp, acțiunea lor se reprezintă prin resultantă; der cum se pot combina interesele ungare cu cele austriace când ele sunt contrare?

Or cum ar fi, pentru moment n'avem decât să așteptăm propunerile austro-ungare, pentru a ne hotărî. Trebuie să fie însă bine stabilit de pe acum, că cu țări agricole n'avem nici un interes să încheiem convențiuni și că refuzăm orice tratări cu Austro-Ungaria decât acesta nu însemnă decât Ungaria.

Cât despre amenințările lui „Pester Lloyd“, le trecem cu vederea; un războiu vamal ar fi totuși așa de rău pentru amândouă părțile, er nu mai rău pentru noi.

SCRILE DILEI.

În ședința dela 20 Noemvre n. anul trecut a comitetului »Asociațiunii transilvane« s'a prezentat un contract de donațiune pentru cazul de mörte, încheiat între Ioan Roman, repausat, fost advocat în Făgăraș și soția sa. Din acest contract rezultă, că »Asociațiunea transilvană« este designată executor al dispozițiilor răposatului, conformu căroră după mörte soției densusului, ereții aceleia vor fi datorți din venitul casei Nr. 558 din Făgăraș în totu anul a pune la dispozițiunea »Asociațiunii« cel puțin câte 600 fl. spre formarea unei fundațiuni, care să poarte numele răposatului spre scopul înaintării industriei și comerțului între Români; afară de acestea totu din venitul acelei case se formeze două stipendii de câte 60 fl. pentru rudele răposatului din Hennig, cari vor cerceta gimnaziul său alte scoli, er în lipsa acestora pentru alți tineri români fără diferință de confesiune. Comitetul prim a fi »Asociațiunea« executor al dispozițiilor răposatului, dispunându totodată a se asigura dreptul de servitute al »Asociațiunii« asupra casei din Făgăraș. Cu executarea concludului se încredință membrul comitetului P. Cosma, ca reprezentant al »Asociațiunii«.

— Fapta acesta a răposatului șterge multe din păcatele comise în viața sa. Dă aceea îi dăcem încă odată: fiă-i țărina ușoră și de Dumnezeu ca ultimul lui fapt să se servescă altora de învățătură!

—x—

A mai „pricopsit“ ministrul „Trefort“ pe preoții gr. or. din Bucholz Ion Ivanta și Vasile Ivanta cu câte 50 fl. Dumnezeu să-i ierte!

—x—

D-lu Ioan Gaál alias Gael, funcționar la poșta în Șimleul-Silvaniei, fiind acuzat de »frații« lui de cruce Unguri, că e »irredentist«, fu transferat la Orosháza lângă Seghedin. D-sa așa de »mare Român« a fost și e și azi, încât nici cu sora nici cu fratele său n'a vorbit românește, ci totu numai în limba ungară, și totuși Ungurii l'au acuzat că e irredentist. — Astă-i răsplata celor ce și renegă nemul, din care au eșit.

—x—

După cum spune »Magyar Polgar«, poliția din Alba-Iulia a arestat pe învățătorul școlii elementare catolice de acolo, Göncai, și pe soția sa. Se șice, că ei ar fi omorât acum șapte ani pe un călugăr franciscan.

—x—

În zilele trecute în Dolha, comit. Ugocea, un gendarm a împușcat pe sergentul său maior, Iuliu Buteanu, în localul gendarmeriei, la vaietele sergentului maior a venit un alt gendarm în ajutor, însă și acesta fu împușcat. Ucigașul în urmă s'a împușcat și pe sine.

—x—

Foie unguresc »Szekely Nerazet« i-a intentat d. Ioan Vașadi, comerciant, proces de presă. Foia ungarăscă l'a atacat d'icând, că d. Vașadi, fiind în serviciul »Albinei« din Sibiu, ar promova interesele acesteia în contra »Băncii Transilvane, în fruntea căreia se află Unguri.

—x—

În Bodola, comit. Trei Scaune, a murit Iacob Tirmian în vârstă de 120 de ani. El s'a născut în 1766, a trăit sub domnia Mariei Teresiei, a lui Iosif II, Leopold II, Ferdinand V și Francisc Iosif I.

—x—

Un număr de 800 de lucrători în Viena s'au dus Sâmbătă înaintea primăriei, cerându să li se de de lucru. A trebuit să intervină poliția, ca să evite turburările. O parte din ei au fost îndrumați la gara de nord, unde au găsit ocupațiune, ceilalți au continuat cu demonstrațiunile. S'au luat măsuri energice pentru susținerea ordinii, precum și pentru ca să li se găsesc ocupațiune.

—x—

Lucrătorii unguiri, ocupați în districtul de cărbuni de pără din Pittsburg inscenară o grevă, cu scop d'a li se mări plata. Cu această ocaziune turburată și liniștea, se opuseră puterii armate și în lupta ce se născu fu ucis un lucrător și alți cinci greu răniți.

Inundația paragrafelor de legi.

Guvernamentalul »Pester Lloyd« dela 24 Ian. n. publică un articol de fond, în care mărturisese, că de miserabil se execută legile în Ungaria și că de rău se administrează sub guvernul d-lui Coloman Tisza. Din acest articol, care are de scop a servi spre escusare guvernului și a pregăti opiniunea publică pentru nouă măsuri reacționare, reproducem următoarele părți mai principale:

Nici o națiune, d'ice »P. Lld.« n'a urit atât de tare paragrafi ca națiunea maghiară, și erăși în scurtu timpu nici o națiune n'a manifestat o credință atât de puternică în puterea miraculoasă a paragrafelor ca națiunea maghiară. În fiecare an se fac atâtea paragrafe de lege, încât ai pute construi munt din ele. Și alte state străine fac multe paragrafe, deră se deosebesc de noi în punctele cele mai esențiale. Nu cred omeni orbese în puterea miraculoasă a paragrafelor ca la noi. Noi primim cantitatea cea mare a paragrafelor ca rezultatul cel mai însemnat al activității legislative, pe când în alte state se consideră numai calitatea și se așteptă ca numai acele legi să aducă ceva bine, cari sunt făcute cu totă serioșitatea și cu totă religioșitatea și se bazează pe adevăratele relații ale vieții și pe natura nemutabilă a instituțiilor. Noi credem, că, creându o grămadă de paragrafe, am rezolvat cestiunile cele mai principale și am implinitu trebuințele cele mai urgente, pe când alte state așteptă binele dela secutarea riguroasă și consciințoasă a paragrafelor.

Dela executarea legilor prin organismul administrativ depinde realizarea principiilor legilor precum și proba, prin care se arată valoarea dispozițiilor legislative. Guvernele statelor luminate dau ordine autorităților, să aibă grije, când aplică legile, ca să vedă ce influențe au asupra relațiilor vieții, să adune datele, să și

facă un studiu despre aplicarea legilor și apoi să re- porteze guvernului despre rezultatele obținute. În faptă se modifică numai legi practicate, pentru că în alte state ținu multu ca legile să se execute, pentru că știu că numai acele legi, cari s'au executat consciințoș, se pot modifica, ca să corăspundă relațiilor reale și adevărate. Pe teremul administrațiunii noastre interne nu venim mai niciodată în pozițiune ca să modificăm o lege în modul arătat. După ce s'au făcutu toate formalitățile, promulgându-se legea și după ce s'a datu ordinu, ca legea să se pună în pracsă, nu se mai interesează nimeni că se execută legea sau ba.

Guvernul atâră în aer, nu stă nici într'o imediată organică legătură cu municipiile, cari execută legile pe terenul acesta, era organele de suprainspecțiune cele mai multe n'au nici o idee despre existența multor legi însemnate și ordinațiuni, de aceea apoi executarea lor nici nu-o pot priveghia, nici conduce. Astfel s'au întâmplat, ea cele mai multe legi până astăzi nici nu s'au executat*) și lucru ciudat este, că guvernele noastre dela 1867 n'au nici o șire despre această stare. (?)!

Ce daune materiale a suferit Ungaria din cauza acesta ne poște spune ministerul de comerț. Din cauza administrațiunii noastre celei rele Germania ne-a priveghiat pasu de pasu prin agenții săi și a cauzat producțiilor noastre mari daune.

Proiectul de lege relativu la modificările, care au să se aducă în legea comunală, încă privește o lege, care până astăzi în punctele cele mai principale nu s'a executat. Comunele se clasifică și se organizează după legea comunală. Reprezentanțele funcționarii se formează după dispozițiunile ei, deră funcțiunea acestor organe astăzi nu corăspunde legii, și toate dispozițiunile sunt ilusorice, pentru că până astăzi nu s'au întreprins nici un pas spre a să realiza intențiunile legii. Proiectul din cestiune nu se pare a fi făcutu după studii serioșe asupra vieții serioșe, asupra vieții comunale. Modificațiunile, care se vor introduce în legea actuală, par a fi unele îmbunătățive, dară totu nu vor delătura relele principale din viața comunală. Unele modificațiuni, ce se intenționează, nu corăspund de loc și te fac să crești că proiectul nu este opera unui studiu serios și practic ca o operă birocratică. Relativu la finanțele comunei au rămas dispozițiunile legii actuale nemodificate, prin urmare reprezentanțele comunale pot și de aci încolo să incare în spatele contribuabilor aruncuri comunale, cari apasă comunele în cele mai multe părți ale țării ca o mare calamitate. În direcțiunea acesta nu s'au făcutu studiile necesare! Ar fi tare de dorit, ca să se ușureze comunele, pentru că greutatele actuale comunale produc mare nemulțămire în popor. Aceste sarcini s'au născut parte prin dispozițiuni legale, care nu corăspund relațiilor culturale și economice ale poporului nostru, parte prin administrațiunea cea rea a comunelor. Răul cel mai mare este că nu-i nici un control al administrațiunii comunale, și tocmai în administrațiunea comunei ar fi de lipsă controlul cel mai serios și mai consciințoș. Răul stă într'aceea, că notarii comunali sunt și membrii în comitetul administrativ al comitatului, care alege pe organele administrative și controlătoare. Notarul comunal este pe viață, prin urmare mai independent ca solgăbirul și ca vicespanul. (Așa ar fi când ar domni legea și nu arbitriul și curentul șovinistic și iridentistic maghiar — Red.) Așadar funcționarii comitatului nu pot să purcedă cu totă rigorea la controlarea administrațiunii comunale. Acesta este cauza, că administrațiunea noastră comunală este atât de coruptă. Dacă va mai susține legislațiunea acesta dispozițiune în privința notarilor, prin aceea s'ar sancționa corupțiunea în administrațiunea comunală. De ar fi legea comunală cea mai perfectă din lume, numai această dispozițiune ar nimici în pracsă dispozițiunile cele mai înțelepte. Tote relele vin d'acolo, că la noi nu se studiază lucrurile cu totă serioșitatea, de aceea se fac legi necorăspunzătoare relațiilor reale.

Producțiunea studenților români.

Ședința publică dată în 6 Februarie s. v. de societatea de lectură a studenților dela școlile române gr. or. din Brașov, în frumoasă și spațioasă sală a liceului a avut deplin succes. Variata programă a fost executată într'egă, nelăsându nimic de dorit publicului, care nu mai încăpea în sală de numerosu ce era.

D. prof. N. Pilția, președintele societății de lectură, cu o cuvântare bine primită, în care accentuat progresul ce l'a făcutu societatea în anul din urmă, a deschis ședința. D-lu G. Rășcanu, stud. cl. VIII, a dezvoltat cu mare pătundere în obiectu tema sa »Familia ca focar al civilizațiunei«, nelăsându neatinsu rolul ce l'a avut și-lu are femeia la diferitele popore. Trebuie

*) de pildă legea de naționalitate dela 1868. — Red.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

să mărturisim, că tinărul disertant a dovedit, prin modul cum și-a dezvoltat tema, un studiu serios în materia istoriei civilizației. D-l N. Dima stud. cl. VIII, a arătat o mare dexteritate pe pian executându fantastica compoziția a lui Chopin »Polonaise«. A urmat controversa bine aleasă: »Este ambiția un rău pentru om?« susținută de d-l Corneliu Popă stud. cl. VII și »Este ambiția un bine pentru om?« susținută de d-l George Popa stud. cl. VIII. Amândoi disertații și-au lucrat și dezvoltat serios temele lor aducându, fiecare pentru susținerea tezei sale, exemple diferite și bine nimerite din istoria universală, dar mai cu seamă din istoria Romanilor; trebuie însă să observăm că d-lui Corneliu Popă i-a lipsit accentuarea bună, și în câteva și d-lui George Popa. Aceste observații credem că le vor primi de binevoitori. D-l Mariu Murșan stud. cl. VIII, prin disertația sa »Năvălirea Mongolilor în Transilvania,« a dovedit că se silește a-și câștiga amănunțite cunoștințe istorice și a satisfăcut publicul prin modul cum a predat-o și cu deosebire prin accentuarea sa curată și clară. D-l de Lemeni a executat laudabilă fantasia pentru violină a lui Alard »Un ballo in maschera«. D-l de Lemeni a satisfăcut pe deplin așteptărilor publicului și ne dă speranță, că continuând cu muzica, va deveni un excelent violonist. D-l A. Perșinariu a produs dese iluzii în cununa doamnălor prin disertația compusă cu multă inteligență: »Înmormântarea la Roma.« D-sa are o plăcută și curată accentuare. »Condamnarea strugurelui,« una dintre cele mai frumoase poezii ale lui Anton Pană, a fost admirabilă declamată de d. I. Bidu, stud. cl. VIII. Vocea și gesturile declamatorului au fost foarte bine potrivite spiritului poeziei; d-sa are un adevărat talent de clamator. Această ședință bine succedată s-a închis cu cântecul »Sturmbeschwörung.«

Intriga producțiunii literare, muzicală, declamatorică a produs o impresiune plăcută în inimile publicului, care și-a arătat bucuria și recunoștința prin dese aplauze. Nu putem decât să felicităm tinerimea noastră, care folosese orele libere cu lucrări serioase.

Ateneul român.

„Epoca“ din București scrie:

De câtă vreme Ateneul român pare că desfășură o îndoită activitate. În fiecare zi vedem câte o nouă succursală deschizându-se în orașele principale ale României, în fiecare zi vedem strălucirile comitetului de inițiativă încununată cu isbandă.

Bărladul a urmat exemplul Bucureștilui și astăzi Craiova organizează o sărbătoare în beneficiul construirii edificiului Ateneului din Capitală, pentru ziua de 16 Ianuarie.

Trebuie să recunoștem, că femeile au dat acestei societăți concursul cel mai întins. La Craiova sărbătoarea e pusă sub patronajul doamnălor craiovene, cu concursul doamnălor Olteanu, Chițu, Diel, Țiuleanu, Raymond, Caselli, și d-nu G. Marianu, membrul societății Ateneului din București, va ține cu această ocaziune o conferință, ală cărui subiect nu ne este încă cunoscut. Nu ne rămâne decât să urăm isbandă bună, inițiativelor acestei sărbători, și sperăm că corespondentul nostru special din Craiova ne va trimite o dare de seamă, pe care o vom publica la vreme.

În București, s'a fixat aproape în mod definitiv, subiectul conferințelor, care se vor ține în sala Ateneului cu începere de la 19 Ianuarie. Etă această programă: Duminecă 19 Ianuarie, C. Esarcu: Discurs de deschidere. — Hajdeu: Sărbii și Bulgarii. — Joi 23 Ianuarie, Urechii: Miron Costin. — Duminecă 26 Ianuarie, Nicolae Ionescu: Impărăția Româno-Bulgară. — Joi 30 Ianuarie, Porumbaru: Noile teorii politice. — Duminecă 2 Februarie, Marianu: Poezii noastre satirice. — Joi 6 Februarie, Sihlenu: Despre emoțiuni. — Duminecă 9 Februarie, Barbu Ștefănescu: Limba Românească. — Joi 13 Februarie, Vitu: Filoxera. — Duminecă 16 Februarie, Popovici: Resbel de tarife. — Joi 20 Februarie, Ștefan Mihăilescu: Dinamica socială. — Duminecă 23 Februarie, Gion: Două regente române Elena Neșturală și Maria Sturza. — Joi 23 Februarie, Vlahuță: Poeziile lui Eminescu. — Duminecă, 9 Martie, Eustatiu: Arbitragiu internațional. — Joi 13 Martie, Arion: Influența aparințelor. — Duminecă, 16 Martie, Dr. Ștefănescu: Apele Minerale în România. — Joi 20 Martie, Anghel: Dimitrescu: femeile lui Shakespeare. Joi 27 Martie, Bucliu: Morfinomania. — Duminecă 30 Martie, Verusi: Sentimentul esteric la poporul român. — Joi 3 Aprilie, Disescu: Contradicții. — Duminecă 6 Aprilie, Vesescu: Profiluri contemporane. — Joi 10 Aprilie, Palade: Rolul femeii în democrație. — Marti 15 Aprilie, Traian Djuvara: Asociațiunile. — Joi 17 Aprilie, Dr. Petrini de Galați: Limbaj și gândire. — Duminecă 20 Aprilie, Duilă Zărnescu: Mito. — Joi 24 Aprilie, Dr. Drăghiceanu: Rolul științelor geologice și chimice în Agricultură.

BERLINŪ, 28 Ianuarie. — Camera deputaților a respins cu 241 voturi contra 148 propunerea liberalilor d'a se introduce alegerea secretă. În timpul furtunosei debateri, deputatul Windhorst fu chemat la ordine, fiindcă conducătorului conservatorilor Hamerstein i-a insinuat, că a vorbit un neadeverit.

BERLINŪ, 28 Ianuarie. — În camera seniorilor, Molke prezintă cunoscuta propunere privitoare la cestiunea polonă, desemnându măsurile luate contra Polonismului ca o datorie amăsurată constituției.

LONDRA, 28 Ianuarie. — Cabinetul Salisbury a hotărât să demisioneze și să încunșcințeze imediat pe regina despre acesta.

DIVERSE.

†. Necrolog. — Iosefina Răuciu născ. Lobonțu, ca soție, Maria Lăpădatu născ. Răuciu, ca soră, Eufemia de Horvath născ. Lobonțu, Nicolau Lobonțu, angloai de stat în Unedora, Simion de Horvath, procuror reșec în Deva, ca cumnați, anunță trecerea din viață a iubitului soț, respective frate și cumnat :

Dr. Dimitriu Răuciu, avocat în Sibiu, întemplat după lungi și grele suferințe Duminecă în 12/24 Ianuarie a. c. în ală 46 ani ală vieții pline de activitate și ală 13 ală fericite căsătorii. Rămășițele pămâtesc și ală repausatului s'au înmormântat Marți în 14/26 în cimiteriul gr. or. din Sibiu. Răposatul a fost un bun și zelos Român. Pe timpul, când dieta ardeleană se ține în Sibiu, Dr. Răuciu a fost stenograf român la dietă.

Fia'i țărina ușoră și memoria binecuvântată!

**

Un preot român în luptă cu trei lupi. — Ni se torisi verbal o întâmplare carea, de nu ni-ar fi istorisit o pățitul, ar fi aproape de necredut. Etă întâmplarea: Înainte de asta cu 3—4 săptămâni, un preot dintr'o comună învecinată ca Timșora, ajungând într'o călătorie mai îndepărtată pe calea ferată, descăleca la gară la ora 4 și 5 minute după prânz. D'aci până acasă preotul avese mers cu trăsura încă 1/2 oră, dar nevenindu-i trăsura proprie, călători cu trăsura streină până la o comună foarte aproape d'a sa. Ajuns în această comună nemțescă, preotul gândea, că se-și continue călătoria »per pedes apostolorum,« căci pământul era alb de zăpadă era luna lucea d'asupra și se vedea bine calea. Cerând de la birșul din comună o țigară și un om, ca să-l acompanieze, plecă preotul, provădu cu țigara aprinsă și cu un tleu de cucuruz (păpușoi) în mână, însoțit de un fiu ală ginte renumite în curagiu; abia se îndepărtară cale de 60—80 pași de la ospătaria situată la marginea satului, când Nēmțului observă în nemijlocitate apropiare, în drum, trei puncte negricioase, fără mișcare, și numai de cât se adresă către preot: „D-le preot, nu te duce, că aceia sunt lupi!« Preotul însă nu-i cunoscea, nu crede Nēmțului, ci se apropie cu tleul de o negreță și lovesce în ea (pote că va fi lovită lângă ea); în acest moment lupul se scolă, dar nu fuge, ci cu totă blândețea face că-i va pași de la drum în lături și se așază pe picioarele din dărăt. Preotul cu tleul și cu țigara aprinsă în gură, se înfioră, când vedu, că negreța se mișcă și când cunoscu și pe »fărtatul« — bietul Nēmțu deja ajunsese în dărăt la ospătaria — însă, spre fericire, nu-și perdu prezența de spirit, ci tot trăgând din țigară și cu tleul în sus, început a merge d'a dindăratele, ținând ochii țintă la lupi, cari însă nu-l urmăriră, până ajunse și el în ospătaria, er aci, impedându-se de pragul ușii, cădu pe spate. Acu s'au revoltat »Șvabii,« recuieră o pușcă, o încărcară bine și eșiră din ospătaria, ca să dea gonă după lupi. Inse ce se vedu? Cel ce avea pușca în mână, acela fu cel dintăiu, care nu cueză să s'apropie de lupi, și se întorse îndărăt și după dănsul și tovarășii lui! Astfel apoi rămaseră și lupii și Șvabii și preotul nostru, căruia îi gratulăm pentru această norocoasă scăpare, — întregi și sănătoși. („Luminătorul.”)

**

O ciudată musică funebră. — D-l Euard Hanslick cronicarul musical ală țiarului „Die Presse“ din Viena, povesteste următoarele, pe care țice, că i-le-a spus chiar I. Strauss. Acum nu de mult a murit în Viena o doamnă văduvă din societatea aristocrată și a cărei unică distracțiune fusese de a asculta valsurile lui Strauss, pretutinden unde îi era cu puțință d'a merge să le asculte. La mărtea ei își exprimă dorința ca să se cânte la înmormântare-i câteva din aceste valsuri favorite și să se dea fiă cărni musicantă din orchestră câte un galben. I. Strauss auzind despre dorința mărtei, fu atât de mișcat încât voi să conducă însuși în persoană execuțiunea. La ziua fixată veni cu orchestra și

cu viora lui, puse pe musicanți dinaintea casei mortuare, și în momentul când se cobora cadavrul, cântă „Frumoșă Dunăre albastră“. Execuțiunea după spusele martorilor fu dintre cele mai frumoase, ce s'a putut auzi vr'odată și produse asupra publicului o impresiune multă mai mare decât ar fi putut produce un marș funebru; totă lumea era cu ochii plini de lacrimi.

**

O nouă conspirație nihilistă. — Din Cracovia se relatează de la 9 Ianuarie: Deja acum trei luni spionii făcuseră cunoscut poliției din Petersburg, că chiar în capitală s'a format o nouă ligă nihilistă și că prepară o lovitură. În loc de a pune mâna pe această ligă, s'a preferit, deore-ce nu amenință imediat vr'un pericol, de a lăsa să se coccă lucru și apoi deo-dată a zdrobi pe conspiratori. Revoluționarii avu o tipografie secretă într'o casă, aproape de biserica regimentului de vânători, unde să tipăreă mai ales o mulțime de foi volante nihiliste, menite pentru poporul de jos. Der în luna trecută s'a tipărit o foia volantă de altă gen. Această a fost o pretinsă proclamație a țarului Alexandru III, către țărani, ce se referea la apropiatul jubileu de 25 de ani ală emancipării țăranilor. Acest jubileu cade la 19 Februarie. În proclamație se punu în gura țarului următoarele cuvinte: Răposatul său părinte a scăpat pe țărani de robie, der boerii au nimicit erăș planurile părintesci ale marelui țar. El, Alexandru III, iubind poporul ca și tată-său, este ținut de nobili arestat în palatul său. Inse acum, la jubileul de emancipare, dănsul dăruiesce țăranilor totă țera; ci se se rescăle contra boerilor și se vie la Petersburg spre a scăpa pe țar din robie. — În noțea de la 2 spre 3 Ianuarie poliția s'a pus pe lucru. Spre sără ca la 80 gendarmi deghisați au intrat pe rind în casa tipografiei și au ocupat pe nesimțite toate intrările, scările, etc. Aprope de casă, în dosul bisericii, stătea ca la 300 gendarmi pentru ori-ce eventualitate. În câteva minute totă casa a fost blocată. Apoi s'au forțat ușile șoproului, unde au și fost găsiți conspiratorii, 12 la număr, bărbați și femei, toți lucrând. Nihilistii s'au opus cu disperare, apărându-se cu toporele în mână. S'au rănit opt gendarmi, dintre cari unul mai greu. N'au scăpat nici un nihilist.

**

O dramă ciudată. — De mai mulți ani soții F... locuiau la No. 7 în strada Files du Calvaire, la Paris. F..., funcționar superior în o însemnată casă financiară, avea și o oarecare avere. În casă domnia o fericire deplină; nimic nu se părea să se prevadă drama îngrozitoare ce s'a petrecut acum câteva zile. După ce a petrecut serată ca de obicei F, care părea foarte bine dispus se culcă pe la orele 11. La o oră și jumătate după mezul nopții F, se deșteptă și rugă pe soția lui să-i dea un pahar cu apă zahăr, țicându că-i este sete. D-na F... se sculă îndată și se duse la bucătărie să caute o cană cu apă. În timpul acesta, soțul ei puse accid prussic în două pahare, care se aflau pe mēsa de nopte și aruncă în fiecare pahar și câte două bucăți de zahăr. D-na F... se întorse și soțul ei îi țice: Ecă ț-am pus zahăr, bea deci cu mine. D-na F... umplu celalalt pahar; abia beu o înghițitură și simțind gustul otravei, aruncă paharul din mână, der soțul său îl beu până în fund și cădu ca trăsniț. D-na F... înspăimantată, chemă ajutor; mai mulți vecini se grăbiră și alergară să aducă un medic, care sosi îndată însoțit de un comisar de poliție. Medicul nu putu face alta decât să constate mărtea lui F... și să dea primele îngrijiri soției sale, a cărei stare era dintre cele mai grave. Nu se scie încă motivul care a împins pe F... a lua această fatală hotărare.

Nou abonament

la

„Gazeta Transilvaniei“.

Cu 1 Ianuarie 1886 st. v., s'a început un nou abonament, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unu an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 francoi

„ șese „ 20 „

„ unu an 40 „

Rugăm pe domni abonenti, ca să bine-voiască a-și renoi de cu vreme abonamentul, ca să nu se întrerupă expedițiunea țiarului.

Domni ce se voru abona din nou să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

